

www.nevo.co.il

הפ (ב"ש) 6044/08 חממה משה נ' עדה עדרי

בתי המשפט

הפ 006044/08		<u>בית משפט מחוזי באר שבע</u>	
תאריך: 06/09/2009	המבקש	כבוד השופטת, רחל ברקאי	בפני:

בעניין: חממה משה
 ע"י ב"כ עו"ד ע"י ב"כ עו"ד עו"ד צדוק חיים
 נ ג ד
 עדה עדרי
 ע"י ב"כ עו"ד עו"ד ליאור מרקוביץ
 המשיב

ספרות:
א' ברק, פרשנות במשפט, כרך ב, פרשנות החקיקה (התשנ"ג)

מיני-רציו:

* גם אם עיכב הבורר את תשובתו בבקשת ההבהרה אשר הופנתה אליו אין בכך כדי ליתן לבעל הדין את הלגיטימציה לעכב את פנייתו לבית המשפט בבקשה לביטול הפסק.

* בוררות – מהלך הבוררות – סדרי דין

* בוררות – פסק בורר – עלות ביטול

בקשה לחיקון ולחילופין ביטול פסק בורר בעילות שונות. הדיון נסב, בין היתר, בטענת המשיבה כי המבקש איחר את המועד להגשת בקשתו, גם אם הבוררים עיכבו את מתן תשובתם להשגחו.

בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה ופסק כי:

גם אם הבורר לא נתן החלטתו בתוך פרק הזמן העומד לרשותו יחל מנין הימים לפניה לבית משפט בבקשה לביטול הפסק מן המועד בו היה על הבורר ליתן החלטתו דהיינו, תוך 30 יום מיום הפניה אליו. מטעם זה היה אך ראוי לדרות את בקשתו של המבקש. בקשה להארכת מועד לא באה אלא רק בשלב הסיכומים ובהעדר טעם מיוחד להארכת מועד דין התובענה להדחות.

פסק דין

.1

.2 --- סוף עמוד 1 ---

.3 מונחת בפני בקשת המבקש לתקן ולחילופין לבטל את פסק הבוררות אשר ניתן ביום 6.1.08, והכול בהתאם להוראות חוק הבוררות התשכ"ח – 1968 (להלן: "חוק הבוררות").

העובדות שאינן שמיים במחלוקת

4. הצדדים הקימו מיזם עסקי אשר בתום 7 חודשי פעילות, בעקבות חילוקי דעות שנתגלעו בין הצדדים, הוחלט על פירוק המיזם ובעקבות כך נדרשו להתחשבנות כספית. מאחר ולא הושגה הסכמה בין הצדדים על אופן החלוקה ופירוק השותפות ובפרט חלוקת הכספים המגיעים לכל אחד מן הצדדים הוסכם בין הצדדים להעביר את המחלוקת הכספית הנוגעת לניהול השותפות ביניהם להכרעתם של בוררים, בעלי הכשרה חשבונאית, באופן בו כל צד ימנה לו בורר וכך עשו.
5. ביום 9.11.06 חתמו הצדדים על שטר בוררין בו הסמיכו את שני הבוררים להכריע במחלוקת החשבונאית אשר נתגלעה ביניהם. הצדדים הסכימו כי הבוררים יהיו פטורים מסדרי הדין ומדיני הראיות אך יהיו כבולים לדין המהותי. בהסכם הבוררות לא דרשו הצדדים כי פסק הדין יהיה מנומק. וכן הסכימו כי פסק הבוררים אשר יינתן יהיה סופי.
6. כל אחד מן הצדדים העביר לבוררים את המסמכים אשר היו ברשותו בתמיכה לטענותיו והבוררים קיימו ישיבה בה הושמעו טענות הצדדים, מבלי שנערך פרוטוקול. גם לאחר מכן, העבירו הצדדים לבוררים מסמכים נוספים.
7. לטענת המבקש ימים מספר לפני הוצאת פסק הבורר הודיע לו אחד הבוררים כי לאחר חישובים הגיעו הם לתוצאה לפיה זכאי הוא לקבל מן המשיבה סכום של 110,000 ₪ וכאשר שאל באשר להפרשי הצמדה וריבית השיב לו כי הם לא חושבים שיפסקו זאת בשל קשיי נזילות מהן סובלת המשיבה.
8. הבוררים נתנו את פסק דינם ביום 6.12.07 לפיו חייבו את המשיבה לשלם למבקש סך של 116,148 ₪. פסק הבורר, כאמור, איננו מנומק אך משתמע ממנו, כטענת המבקש, כי הבוררים פסקו רק 6,000 ₪ בגין הצמדה וריבית, כאשר על פי החישובים שערך סכום זה משקף הצמדה בלבד ללא ריבית.
9. לטענת המבקש פסק הבורר הומצא לו רק ביום 7.1.08 ומיד למחרת היום, ביום 8.1.08 פנה הוא בבקשה לתיקון פסק הבוררים והוסיף ופנה גם ביום 17.1.08. לדבריו, אחד מהבוררים השיב לו כי הוא יעדר מן הארץ עקב נסיעה לחו"ל וכי עם שובו, לקראת חודש פברואר 2008, ישוב ורק אז יעיינו בבקשתו.
- 10.
11. — טוף עמוד 2 —
12. ביום 21.2.08 שב ופנה המבקש במכתב אל הבוררים ופרש את השגותיו. בהעדר מענה שב ופנה במכתב מיום 3.3.08. השגותיו התמקדו בטענה בדבר התעלמות הבוררים מהשקעות נוספות שלו בשותפות, מהעדר התייחסות להפרשי הצמדה וריבית וכן מאי פסיקת הוצאות לטובתו, בהיותו הצד הזוכה. ביום 14.4.08 שלח המבקש תזכורת נוספת לבוררים לקבלת מענה.
13. ביום 29.5.08 התקבלה אצל המבקש תשובת הבוררים מיום 21.5.08 לפיה נדחתה בקשתו של המבקש לתיקון פסק הבורר כשהם מציינים כי כל החומר עמד בפניהם ערב כתיבת פסק הבוררים.
- טענת המבקש**
14. המבקש ביקש להשיג אחר התנהלות הבוררים כי לא ניהלו פרוטוקול של הישיבה אשר התקיימה בפניהם, כי מנעו ממנו להוסיף ולהשמיע טענותיו וכן מנעו ממנו להביא עד שיתמוך בגרסתו בדבר השקעה כספית מסוימת אותה השקיע לטענתו בשותפות.
15. עוד טען כי הבוררים שגו בביצוע התחשיבים לגופם בכך שהתעלמו מחלק מן הנתונים

הכספיים שהציג בפניהם; באי פסיקת הפרשי הצמדה וריבית ובאי פסיקת הוצאות ההליך לטובתו, בהיותו הזוכה בהליך. בהתאם, ביקש כי בית משפט זה יתקן את פסק הבורר, הן לגופם של התחשיבים והן ביחס להעדר התייחסות להפרשי הצמדה וריבית ופסיקת הוצאות לטובתו והכול בהתאם להוראות סעיף 22 לחוק הבוררות.

16. לחילופין, טען כי יש לבטל את פסק הבורר מכוח הוראות סעיף 24(3) לחוק הבוררות – בשל כך שהבוררים פעלו ללא סמכות או חרגו מן הסמכויות שניתנו להם לפי הסכם הבוררות – או לחילופין מכוח סעיף 24(4) לחוק הבוררות – כי לא ניתנה לבעל דין הזדמנות נאותה לטעון טענותיו או להביא ראיותיו – לחילופין מכוח סעיף 24(5) לחוק הבוררות – כי הבורר לא הכריע באחד העניינים אשר נמסר להכרעתו ולחילופין מכוח סעיף 24(7) לחוק הבוררות – כי הבורר לא פסק על פי הדין המהותי על אף שנדרש לעשות כן על פי הסכם הבוררות.

17. מנגד טענה המשיבה כי יש לדחות את הבקשה לתיקון הפסק ולחילופין לביטול הפסק על הסף מחמת התיישנות ולגופו של עניין טענה כי אין כל עילה לתיקון וגם לא לביטול הפסק. ותחילה לטענת ההתיישנות אותה העלתה המשיבה.

טענת התיישנות

18. טענה המשיבה כי מקום שפסק הבוררים נתקבל לידי המבקש ביום 7.1.08 והמבקש פנה אל בית המשפט רק ביום 06.07.08, בבקשתו זו לביטול פסק הבוררות, איחר הוא את המועדים

19. --- סוף עמוד 3 ---

20. הקבועים בחוק. בייכ המשיבה טען כי יש ליתן פרשנות דווקנית ללשון הוראת סעיף 27(ב) לחוק הבוררות במובן זה שגם אם הבוררים מעכבים את תשובתם יש להיצמד למניין ה-30 ימים העומד לרשותם למתן תשובה ולהוסיף לכך את ה-45 יום העומדים לרשות המבקש לפנות אל בית המשפט בבקשת ביטול והכול לאור נוסח הסעיף הקובע כי: "תתחיל התקופה של ארבעים וחמישה יום מהיום שהבורר החליט או צריך היה להחליט בפניה", במשמע כי גם אם הבורר לא נתן החלטתו בתוך פרק הזמן העומד לרשותו יחל מניין הימים לפניה לבית משפט בבקשה לביטול הפסק מן המועד בו היה על הבורר ליתן החלטתו דהיינו, תוך 30 יום מיום הפניה אליו.

21. המבקש ביקש ליתן פרשנות אחרת למילים וטען כי המחוקק במילותיו בסעיף 27 לחוק הבוררות אינו סוגר את סד הזמנים האמור ובכל מקרה ביקש במסגרת סיכומי טענותיו להאריך לו את המועד להגשת הבקשה לביטול פסק הבורר הנדונה, בין השאר מן הטעם כי העיכוב בהגשת הבקשה נבע מעיכוב קבלת תשובות הבוררים.

22. כאשר הנורמה המתפרשת היא דבר חקיקה, מטרתם של כללי הפרשנות היא להעניק לדבר חקיקה את המשמעות המגשימה בצורה הטובה ביותר את תכליתו... תכליתו של דבר החקיקה היא המטרות והערכים שדבר החקיקה נועד להגשים. (א. ברק, פרשנות במשפט, כרך שני - פרשנות החקיקה, עמ' 143).

סעיף 22 לחוק הבוררות קובע כי לרשות המבקש עומדים 30 ימים מיום מתן פסק הבוררות לפנות אל הבוררים בבקשה לתיקון הפסק, כאשר לבוררים קצוב מניין ימים של 30 יום ליתן את תשובתם (ראה סעיף 22 (ג) לחוק). לאחר מכן, בהתאם להוראת סעיף 27 לחוק הבוררות, עומד לרשות המבקש פרק זמן של 45 יום לפנות אל בית המשפט בבקשה לביטול פסק הבוררים.

לשון החוק ברורה ואינה משתמעת לשתי פנים ויש בה אך כדי לבטא מדיניות שיפוטית ראויה. הליכי הבוררות תכליתם קיצור ויעול בירור מחלוקות כאלטרנטיבה להליכים משפטיים בבית משפט, אשר לצערנו עקב עומסי המערכת מתמשכים לעיתים יתר על המידה.

משום כך ראה לנכון המחוקק, במסגרת חוק הבוררות, לקצוב סד זמנים ברור, הכול כדי להביא לסופיות ההליך מוקדם ככל הניתן והרי זו תכלית ההליך.

לפיכך, גם אם עיכב הבורר את תשובתו בבקשת ההבהרה אשר הופנתה אליו אין בכך כדי ליתן לבעל הדין את הלגיטימציה לעכב את פנייתו לבית המשפט. פרשנות אחרת תביא לתוצאה בה יושהה המועד להגשת הבקשה לביטול הפסק ברצונו של הבורר – במובן בו יתמשכו ההליכים עד לשלב הסופיות ובכך תוחטא תכלית החוק.

--- סוף עמוד 4 ---

המלומדת, פרופ' סמדר אוטולוגי, בספרה בוררות דין ונוהל, מהדורה שלישית מורחבת, עמ' 393-394 נקטה אף היא בעמדה זו באמרה: "על הבורר להודיע החלטתו תוך 30 יום מיום שנמסרה לבעלי הדין האחרים הודעה על הגשת הבקשה לתיקון. לכן על הבורר לרשום את תאריך החלטתו, כדי שניתן יהיה לבדוק אם ניתנה במועד. יש להדגיש, שמתן החלטה לאחר מועד זה, בלא שנעשתה פנייה לבית המשפט להאריך את המועד לפי סעיף 19(א) לחוק - תהיה פעולה החורגת מסמכות הבורר, שכן הוא כבר Functus Officio"

ראה גם ע"א 5219/91 ע. פורת נ' מ. פורת, פ"ד מז(2) 461, 468 [פורסם בנבו]

23. בהינתן האמור לעיל, שגה המבקש עת המתין ארוכות לתשובתם של הבוררים. גם בהעדר תשובה בתוך 30 יום מאז פנה בבקשה להבהרת פסק בורר היה עליו לפנות בבקשה מתאימה לבית המשפט.

מטעם זה היה אך ראוי לדחות את בקשתו של המבקש. בקשה להארכת מועד לא באה בפני אלא רק בשלב הסיכומים. ובהעדר טעם מיוחד להארכת מועד דין התובענה להדחות.

יחד עם זאת, ראיתי לנכון להוסיף מילים מספר לגופו של עניין ולהניח דעתו של המבקש כי גם לגופו של עניין דין בקשתו בתובענה זו להדחות. הן בקשתו לתיקון או השלמת פסק הבורר והן בקשתו לבטל את פסק הבורר.

בקשה לתיקון פסק הבורר

24. המבקש ביקש לתקן טעויות בחישובים אשר לטענתו נפלו בחישובי הבוררים וכן הליון על כי הבוררים לא הוסיפו לסכום שקבעו הפרשי הצמדה וריבית כחוק ולא זיכו אותו בהוצאות. משנדחתה בקשתו על ידי הבוררים פנה לקבלת סעד מידי בית המשפט כשהוא נסמך על הוראות סעיף 22(א)(1), (3) ו-(4) לחוק הבוררות.

25. יאמר תחילה כי סמכותו של בית המשפט לתקן פסק בורר מתחמת לליקויים מסוג הליקויים המנויים בסעיף 22(א)(1) או (2) לחוק הבוררות, הכול כמפורט בסעיף 22(ד). ובלשון החוק:

"(א) הבורר רשאי, על פי פניית בעל-דין ולאחר שניתנה לבעלי-הדין האחרים הזדמנות נאותה לטעון טענותיהם, לתקן או להשלים את פסק-הבוררות, אם היה לקוי באחד מאלה:

- (1) נפלה בפסק טעות-סופר, פליטת-קולמוס, השמטה, טעות בתיאור אדם או נכס, בתאריך, במספר, בחישוב וכיוצא באלה;
- (2) הפסק לקוי בענין שאינו נוגע לגוף הסכום;

--- סוף עמוד 5 ---

- (3) אין בפסק הוראה בדבר תשלום ריבית;
- (4) אין בפסק הוראה בדבר הוצאות הצדדים, לרבות שכר טרחת עורך-דין.
- (ב) לא ייזקק הבורר לפנייה לפי סעיף-קטן (א)(3) או (4) שהובאה לפניו כעבור שלושים יום מיום מתן פסק-הבוררות, אם ניתן בפני הפונה, או מהיום שנמסר לפונה העתק הפסק, אם ניתן שלא בפניו.
- (ג) הבורר יחליט בפנייה לפי סעיף זה תוך שלושים יום מהיום שנמסרה לבעלי-הדין האחרים הודעה עליה.
- (ד) ליקויים כאמור בסעיף-קטן (א)(1) או (2) רשאי בית-המשפט לתקנם תוך כדי

דיון בבקשה לאישור הפסק או לביטולו, אף אם לא היתה פנייה לבורר או שהיתה פנייה והבורר לא החליט בה.

התיקונים מסוג התיקונים המפורטים בסעיפים (1) ו-(2) לסעיף 22(א) לחוק הבוררות הינם מסוג הליקויים הטכניים בהם יכול בית המשפט להתערב ולתקן וגם אז רק כאשר מדובר בפליטת קולמוס או בטעות חישוב גרידא ולא בטעות בשיקול דעת. ואילו התיקונים מן הסוג המפורט בסעיפים (3) ו-(4) לסעיף 22(א) לחוק הבוררות הינם מסוג התיקונים הנתונים לשיקול דעת הבוררים ובכך לא רשאי בית המשפט להתערב במסגרת בקשה לתיקון פסק בורר אלא במסגרת עילות הביטול, לפי סעיף 24 לחוק הבוררות. (לעניין זה ראה בע"מ 2237/03 אפרים שועלי בנין והשקעות בע"מ נ' המועצה המקומית תל מונד, פ"ד נט (4) 529).

26. בהינתן האמור לעיל, דין בקשותיו של המבקש לתקן את פסק הבוררים מחמת אי פסיקת ריבית והצמדה והוצאות משפט להדחות מחמת העדר סמכותו של בית משפט לעשות כן.

27. נותרה אפוא הבקשה הנוספת לתקן טעויות חשבונאיות שלטענת המבקש נפלו בפסק הבורר.

אלא שלא ניתן לבדוק את המבוקש מאחר ופסק הבורר אינו מנומק ואין לדעת כיצד הגיעו הבוררים לסכום התוצאה הסופי הנקוב בפסק דינם. לציין, כי אין בהעדר הנמקה כל דופי שהרי חוק הבוררות אינו מחייב בורר לנמק את פסקו וצדדים המבקשים בהנמקת הפסק חייבים לכפות זאת על הבורר. (ראה ע"א 318/85 כוכבי נ' גזית קונסיליום השקעות ופיתוח בע"מ, פ"ד מ"ב (3) 265,277).

כך גם לא היו חייבים הבוררים למסור נימוקים להחלטתם לדחות את בקשת התיקון.

לפיכך, בהעדר פסק בורר מנומק אין בידי בית המשפט הכלים לבחון את המהלך החשבונאי אשר הביא את הצדדים לתוצאה הסופית אליה הגיעו ובהתאם לא ניתן לבדוק אם אכן נפלה טעות קולמוס או טעות חישוב בתוצאה אליה הגיעו הבוררים. (ראה ע"א 388/81 תימורים נ' משתלות ויצמן פ"ד לו (4) 253)

לאור כל האמור לעיל, יאמר כי לבקשתו של המבקש לתקן את הפסק אין כל עוגן משפטי.

--- סוף עמוד 6 ---

בקשת הביטול

28. המסגרת הנורמטיבית לביטול פסק בורר מוסדרת בסעיף 24 לחוק הבוררות כאשר הרציו העומד בבסיס הוראה זו הינו כי בית המשפט אינו יושב כערכאת ערעור על פסק דינו של בורר והתערבות בית המשפט תהיה רק מקום בו מתקיימת עילת ביטול על פי אחת החלופות של הסעיף.

29. טען המבקש לעילת ביטול מכוח הוראת סעיף 24(3) לחוק הבוררות – לפיה הבוררים פעלו ללא-סמכות או שחרגו מהסמכויות הנתונות להם לפי הסכם-הבוררות ומכוח הוראת סעיף 24(7) לחוק הבוררות – לפיה הותנה בהסכם-הבוררות שעל הבורר לפסוק בהתאם לדין והבורר לא עשה כן והכול בטענה כי הבוררים נמנעו מלפסוק הפרשי הצמדה וריבית שהינה הוראה מחייבת מן הדין המהותי והם לא עשו כן.

טענה זו דינה להדחות. ראשית, הבוררים נדרשו להכריע במחלוקת הכספית אשר התגלעה בין הצדדים ומלאכה זו עשו בהתאם. אי פסיקת הפרשי הצמדה הינה עניין נלווה להכרעה הכספית ולא המחלוקת גופה לפיכך, אין לומר כי בהעדר פסיקת ריבית והצמדה, הגם שהינה הוראה מן הדין המהותי לו היו כפופים הבוררים, חרגו הם מן הסמכות שניתנה להם או כי פעלו ללא סמכות.

מעבר לאמור, יאמר כי המבקש הודה כי ערב מתן פסק הבוררים הודיעו לו הבוררים על הסכום שעומדים הם לפסוק לטובתו ולאחר שהפנה את תשומת ליבם לנושא הצמדה

וריבית הוסיפו הם לסכום הכולל סך של 6,000 ₪ כשהוא מלין על כי המדובר בכל היותר בהפרשי הצמדה ללא ריבית. מכאן, ניתן להסיק כי הבוררים נתנו דעתם לסוגיית הפרשי ההצמדה והריבית וקבעו עמדתם בעניין זה והרי רשאים היו הבוררים שלא לפסוק את מלוא ההצמדה והריבית על פי חוק.

למעלה מכך, מקום שדחו הבוררים את בקשת המבקש לתקן את פסק הבוררים בסוגיית ההצמדה והריבית ניתן לומר כי חזרו ונתנו דעתם לכך ולא שינו עמדתם. אין זאת כי אם מדובר בעניין שבשיקול דעת כאשר ראו לנכון הבוררים לפסוק אך הפרשי הצמדה ללא ריבית.

30. בהיתן כל האמור לעיל, אין לומר כי הבוררים חרגו מסמכותם. הבוררים פעלו במסגרת הסמכות שניתנה להם והפעילו שיקול דעתם כמיטב הבנתם.

גם באשר לחובת ההנמקה לה טען המבקש, עת נמנעו הבוררים מלפסוק הפרשי הצמדה וריבית, לא מצאתי כל בסיס. אמנם, קובעת ההלכה כי באי פסיקת הפרשי הצמדה וריבית

--- סוף עמוד 7 ---

מחויב בית המשפט להנמקה אולם, משפטרו בעלי הדין את הבוררים מחובת הנמקה אין המבקש יכול להלין על העדרה.

31. טען המבקש לעילת ביטול מכוח הוראת סעיף 4(24) לחוק הבוררות – לפיה לא ניתנה לו ההזדמנות לטעון טענותיו או להביא ראיותיו. טען המבקש כי הבורר רוי"ח אלי גבאי סירב לשמוע את טענותיו ועוד טען כי לאחר קבלת פסק הבוררים פנה הוא לבורר מטעמו, מר עופר נחום לתיקון הפסק וזה טען בפניו כי הבורר השני רוי"ח אלי גבאי לא הביא בפניו את כל המסמכים שהועברו אליו על ידו – על ידי המבקש.

לגופם של דברים, מן הראוי היה כי טענה זו לא תיטען. בתצהירו מלין על המבקש על טעויות בחישוב ועל התעלמות של הבוררים ממסמכים אשר הוצגו בפניהם. (ראה סעיף 34 לתצהירו). משמודה המבקש כי המדובר במחלוקת כספית המעוגנת במסמכים וכי כל מסמכיו הועברו לידי הבוררים אין לטענותיו כלפי הבוררים, כי מנעו ממנו להביא ראיותיו, כל עוגן עובדתי.

32. טען המבקש לעילת ביטול מכוח הוראת סעיף 5(24) לחוק הבוררות – לפיה הבורר לא הבריע באחד העניינים שנמסרו להכרעתו; טען כי הבוררים לא דנו כלל בחלק מן המסמכים שהובאו בפניהם על ידו ולא הובאו בחשבון בחישוב הסכומים המגיעים למבקש.

כאן חוזר וטוען המבקש כנגד התעלמות הבוררים ממסמכים אשר הוצגו בפניהם ואשר ביססו לטענתו את זכאותו לסכומים נוספים. במילים אחרות מלין הוא על כי הבוררים התעלמו מסכומים אשר מגיעים לו ובכך מבקש הוא לערער אחר התוצאה אליה הגיעו הבוררים.

כפי שצינתי לעיל, הבוררים התבקשו להכריע במחלוקת הכספית שהתגלעה בין הצדדים כחלק מהליך פירוק השיתוף בין הצדדים, זה העניין שהועבר להכרעתם. טענה כי הבוררים התעלמו מנתון כזה או אחר בתחשיבים שביצעו אינו יכול לבסס טענה כי הבוררים לא הכריעו בעניין שנמסר להכרעתם. העניין שנמסר להכרעתם – המחלוקת הכספית- הוכרע גם הוכרע וגם אם נפלו בו טעויות שבשיקול דעת.

מעבר לכך, בנסיבות דנן, עת פטרו הצדדים את הבוררים מחובת הנמקה נעדר פסק הבורר את הפירוט הנדרש כדי לבדוק מהם העניינים אשר הועברו להכרעת הבוררים מבחינת רכיבי התביעה ומהם הסכומים אשר נפסקו בגין כל רכיב ורכיב שמא התעלמו הבוררים מסוגיה שהועברה להכרעתם. כאמור, בהעדר חובת הנמקה ובהיעדר פירוט בפסק לא ניתן לדעת מהי הדרך שהובילה לתוצאה הסופית שנפסקה. מה גם שהבוררים חזרו ונתנו את דעתם להשגות שהעלה המבקש ולא ראו לנכון לתקן את פסקם במשמע כי המדובר בעניין שבשיקול דעת, ממנו ירחק בית משפט מלהתערב.

33

34. --- סוף עמוד 8 ---

35. מכל הטעמים המפורטים לעיל דין התובענה להדחות.

המבקש ישא בהוצאות משפט של המשיבה ובשכר טרחת בא כוחה בסכום כולל של 15,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מתום 30 יום מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

ניתן היום י"ז באלול, תשס"ט (6 בספטמבר 2009) בהעדר הצדדים המזכירות תמציא העתקים לבי"כ הצדדים

רחל ברקאי 54678313-6044/08

רחל ברקאי, שופטת

055006044/08 הפ אולגה

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן

--- סוף עמוד 9 ---

-

הפ (ב"ש) 6044/08 חממה משה נ' עדה עדרי

www.nevo.co.il

-